

Høringsvar vedr. analyse af dagtilbuddenes økonomi

Overordnet set er det vores oplevelse, at der er udført et grundigt og dybdegående analysearbejde både i forhold til dataindsamling og i behandlingen af data og med bred inddragelse af ledere, forældre og dagplejere

Drøftelse i ledelsen har givet anledning til følgende høringssvar.

Anvisningsregler

Vi kan i ledelsen godt tilslutte os en ændring, så dagplejen gøres til et 0-3 års tilbud ligesom vuggestuerne. I både dagplejen og vuggestuen er det muligt at søge om forsinket børnehavestart, hvis der er brug for det, for at barnet er bedre rustet til børnehaven. Denne mulighed kan jo fortsat anvendes. Vi mener også at barnet er bedre klædt på til skolestart, hvis det har haft muligheden for at være en del af et større fællesskab, som der er i børnehaven. Selvom der i dagplejen tilrettelægges med legegrupper på tværs af dagplejere og selvom der etableres storebørnsdagpleje, hvor man samler børn på samme alder, for at tilgodese de lidt større børns behov, er det alligevel vores oplevelse, at det generelt er bedst for de fleste børn med flere børn på egen alder og ældre børn at spejle sig i.

Overblikket over tomme pladser bliver som beskrevet i materialet nemmere at have, hvilket gør det nemmere at undgå tomme pladser og dermed den økonomiske usikkerhed i styringen af dagplejen og være med til at skabe bedre økonomisk balance i dagplejen.

Opskrivningsregler

Vi kan i ledelsen godt bakke op om forslaget om, at der bliver mulighed for, at barnet skrives op både hos enkelte dagplejere, men også til dagplejen generelt, hvis forældrene ønsker det som tilbud. Vi har dog den hypotese, at hvis dagplejen organiseres i større enheder med større geografisk spredning, at forældrene pga. afstand til hjemmet måske ikke er helt så tilbøjelige til at vælge den mulighed. Det er vores erfaring, at afstand mellem pasning og hjem også har betydning for forældrenes prioriteter.

Organisering

Vi bliver i høringsmaterialet bedt om at forholde os til ulemper og fordele ved de to forskellige modeller for organisering af dagplejen.

Vi er et lille dagtilbud med blot 4 afdelinger. Det vil sige, at underskud genereret i dagplejen, kun kan hentes på de tre øvrige afdelinger. Underskuddet er typisk begrundet i, at der hen over året er tomme pladser, samt at ledelsesbudgettet ikke står mål med ledelsesopgaven, hvorfor vi har ansat en dagplejepædagog til at varetage tilsyn og sparring for dagplejerne i hverdagen. Det betyder naturligvis, at der i dagtilbuddet ikke er meget at bruge på fælles kompetenceudvikling og andre små ting, der kunne udvikle på de pædagogiske læringsmiljøer. Når det så er sagt, så er vi rigtig glade og stolte over vores dagplejeafdeling, og det gruppen af dagplejere tilfører dagtilbuddets afdelinger og omvendt. Vores dagplejere er fordelt geografisk så børnene, der passes tilhører to dagtilbud, og vi leverer dermed børn til et andet dagtilbud også. Kendskabet til vores afdelinger er naturligt større end til nabo-dagtilbuddets afdelinger, hvilket der i materialet også peges på som en ulempe ved at dagplejeafdelinger bliver større og dermed dækker flere dagtilbud. Det kommer til at kræve et øget samarbejde og kendskab til de afdelinger, som de enkelte dagplejeres børn tilhører for at skabe en god overgang til børnehaverne. Samtidig kan det

give udfordringer i de dagtilbud, der er i flow, da børnene som organiseringen er i dag, er sikret en plads i det dagtilbud de hører under. Dette er en udfordring, vi oplever i vores dagtilbud, og som kan frustrere dagplejere og forældre. Vi kunne være betænkelige ved om endnu større enheder gør denne kompleksitet større.

Vi ser fremadrettet at fordelene ved dagplejernes organisering i dagtilbuddene er store, og at organiseringen er at foretrække frem for en central organisering. Dette for at bevare det gode og givende samarbejde, der er mellem dagtilbudsafdelinger og dagplejen, og hvor der fortsat er mulighed for at skabe fælles retning i kompetenceudvikling og brug af ressourcepersoner. Den lokale forankring er vigtig, og der kan arbejdes med at gøre den god og givende selvom dagplejeenhederne bliver større. Ved muligheden for en fuldtidsleder af dagplejen er der bedre tid til strategiudvikling og til at skabe sammenhæng med de forskellige lokalsamfund, som dagplejerne tilhører geografisk.

Rekrutteringsopgaven i forhold til dagplejen er stor, og der kan være sårbarheder forbundet med den i organisering i enheder under dagtilbuddene, men opgaven ville i vores optik ikke ændre sig ved at gøre organiseringen central. Det er jo i en vis forstand efterspørgslen, der afgør antallet af dagplejere i de lokale geografiske områder. Det der gør rekrutteringen svær, er de arbejdsvilkår dagplejerne har og mange kan ikke se sig ind i den hverdag, som de kommunale dagplejere har. Vi har i Hjortshøj en høj andel af private pasningsordninger og deres begrundelse for at vælge den vej er, at de har mulighed for kortere arbejdsdage, færre indskrevne børn og større frihed til planlægning af pædagogik og hverdag. Vi har ikke forudsætninger for at vurdere muligheden for om der i kommunale tilbud kunne etableres deltidsplasser, men det kunne måske gøre det mere attraktivt at være kommunal dagplejer.

Hvorvidt ændring i anvisning opskrivning er nok til at skabe økonomisk balance i dagplejen, kan vi godt stille os tvivlende overfor og tænker, at der samtidig med ændringer her også bliver nødvendigt med økonomisk tilførsel. Enten ved øget forældrebetaling om muligt eller ved større kommunalt tilskud. Forud for en sådan tænker vi, at en grundig beregning af, hvad det koster at drive dagpleje, med fordel kunne inddrages. Hvis en kommunal tilførsel af midler ikke er en mulighed, kunne der måske kigges på økonomisk forankring på distriktsniveau, så det ikke er det enkelte dagtilbud der står med den økonomiske usikkerhed, men at den fordeles på flere dagtilbud.

På vegne af ledelsen i Hjortshøj Dagtilbud
Helle Bennekov Schjødt